

nju manjih ribnjaka, kako bi u ovoj privredno zaostaloj grani dublje prodrići u socijalistički sektor. Pa ipak i na ovom sektoru nemoguće je potpuno udovoljiti željama i traženjima zadruge, jer za podizanje, ribnjaka potreban je kadar hidrotehničara, bez kojih se taj posao ne može vršiti. Tih hidrotehničara nemamo.

Situacija ribolova i iskorištavanje otvorenih voda u BH također ne zadovoljava, jer nema izgleda, da će preduzeća svoj plan ulova ispuniti. Jedan od uzroka toga je pomamjkanje potrebnog alata i pribora kao udica, katrana, čamaca, mreža i sl.

Bilo bi potrebno, da se pri republičkom Savjetu za poljoprivredu odnosno pri jednom od ministarstava postavi direkcija za ribarstvo, koja bi objedinila rad kako ribogojilišta tako i ribarskih preduzeća na otvorenim voda-

ma (kao što je to u NR Hrvatskoj). Takva bi ustanova ribarstvo kao privrednu granu pokrenula sa mjestom. Stvaranjem rukovodećeg tijela bilo bi rad ribarstva u mnogome olakšan, a prosto i zato, što bi ova direkcija radila isključivo na unapređivanju ribarstva; pronalazila bi bolje organizacione forme, učvršćivala bi ribarska preduzeća, nabavljala bi potreban alat i više pažnje posvećivala bi uzdizanju, njoj neophodno potrebnog kadra.

Ribarstvo BH krenuti će brzim koracima naprijed ukoliko se hitno uklone izloženi nedostaci. Jamstvo nam je za to i ova prva konferencija u Zadru sa svojim zaključcima; garancija nam je i briga našeg višeg rukovodstva za ovu, dosad jako zaostalu privrednu granu slatkovodnog ribarstva.

Ing. Mahmud Aganović

MOGUĆNOST POVEĆANJA PRODUKCIJE RIBE U G. 1950. I U PERSPEKTIVI U NR BOSNI I HERCEGOVINI

U pogledu produkcije i ulova ribe dosada su se naše vodenje površine vrlo slabo ekonomski koristile. Na teritoriji NRBiH iznosio je prije drugog svjetskog rata godišnji dooprinos ribljeg mesa oko 65 vagona, od čega je 30 vagona bila produkcija ribnjaka, a ostatak se ulovio u Savu, Uni, Bosni, Drini, Vrbasu, Hutovu Blatu i njihovim pritokama.

Ratnim operacijama i pustiošenjem okupatora smanjena je ta produkcija, a naročito i zato što je okupator divlački porušio i ono malo vještačkih ribnjaka što ih je bilo. A i razni špekulantи i crnoberzijanci nemilosrdno su ubijali ribu.

Preko 80% svih voda u NRBiH otpada na visinske (salmonidne) vode

dok samo oko 20% tokova ima mizinski (ciprinidni) karakter te je prikladno za privredno iskorištavanje. U budućnosti moglo bi se privredno iskorišćavati i pojedine salmonidne vode, ali samo pod tim uslovom da se izviđene količine nadoknađuju nasadivanjem pet puta većeg broja mlađa. No to nikako ne bi bilo racionalno, jer salmonidi, osim dužčaste pastrve, veoma slabo napreduju. Da bi ipak dobili dovoljno kvalitativne pastrve, treba pribjeći izgradnji ribogojilišta dužčaste pastrve, koja u srazmjeru kratko vrijeme daje obilne količine mesa. Za ovakvo podizanje vještačkih ribnjaka ima u NRBiH vrlo povoljnih uslova.

Treba utvrditi da sadašnje stanje salmonidnih voda u BiH nikako ne dozvoljava privredno iskorišćavanje jer bi se postigli negativni rezultati, t. j. stavio bi se u pitanje opstamak plemenite ribe, a naročito pastrve, koja je i inače prorijedena.

Ukratko treba reći da za povećanje proizvodnje ribe zasada dolaze u obzir samo nizinske (ciprinidne) vode. Ali i u korištenju nizinskih voda treba voditi razumno politiku i ribu koristiti onolikso koliko dopuštaju količine ribe u tim vodama. U tu svrhu potrebno je redovno vršiti kontrolu količina i vrsta riba u pojedinim vodama.

Mada je riba bila uništavana raznim ratnim akcijama i pustošenjima (a i o oslobođenju trovanjem voda industrijskim otpacima), ipak u tim vodama ima ribe, da bi se moglo radno stanovništvo obezbijediti vrijednim mesom. Ali, u svakom slučaju treba povećati proizvodnju ribe. U tom cilju najpotrebitije je pristupiti brzom dovršenju izgradnje ribnjaka u Bardači, koji se nalazi pod AOR-om Ministarstva državnih poljoprivrednih dobara. Sadašnja mogućnost proizvodnje ribe na ribnjacima Sanićani i Bardaća iznosi nešto oko 25 vagona. Dovršenjem ribnjaka Bardače proizvodnja bi se povećala u ovoj godini za kojih 10 vagona. Kada oba ribnjaka budu potpuno završena, njihova proizvodnja kretat će se i do 50 vagona ribe.

Postoji mogućnost da se oba spomenuta ribnjaka prošire na površinu od kojih 400—500 ha, čime bi povećali proizvodnju za 35 vagona ribe. Osim navedenih ribnjaka postoji i nekoliko manjih na površini od 10—15 ha, i to u Bojniku kod Rajlovca i u blizini Derente i Prijedora.

Osim toga trebalo bi da ribnjaci usmjeri svoju proizvodnju u pravcu kombinacije sa plcvkama. Držanjem

plovki na ribnjaku postiglo bi se dosta koristi dobijanjem mesa i perja i prirodnim gnojenjem ribnjaka. A poznato je da plovke vrše i vrlo koristan posao time što tamane sitnu divlju ribu.

Drugi zadatka bio bi popularisanje podizanja šarsanskih i pastrvskih ribnjaka pri Seljačkim Radnim Zadrugama, koje zato imaju jedinstvene uslove. Zadruge bi u tim ribnjacima mogle da pored ribe gaje i plovke, a osim toga bi vodene površine ribnjaka služile natapanju poljoprivrednih kultura i ličnoj higijeni članova Zadruge.

Jedan od najbogatijih terena ribom u NRBiH očito je Hutovo Blato, koje će u budućnosti nesumnjivo odigrati važnu ulogu u proizvodnji ribe. Iz izveštaja anketne komisije, koja je obišla Hutovo Blato, izlazi da bi se ovdje proizvodnja ribe mogla postići u visini od 30—40 vagona godišnje. No zato je potrebno da se na Blatu ostvari jedno privredno preduzeće republičkog ili saveznog značaja ili možda čak i državno poljoprivredno dobro. To bi se preduzeće ili dobro bavilo ne samo ribolovom, nego i lovom divljači, žaba i pijavica i uzgajanjem plovki i sadnjom riže i pamuka.

Razumije se da je u tu svrhu potrebno izvršiti razne pripreme a između ostalog treba poraditi i oko toga da prirast ribe ne bi i dalje opadao iz godine u godinu. (Izgradnja dviju brana, da se regulira nivo vode na rijeci Krupi).

Današnji način iskorišćavanja ribe u Hutovu Blatu zaustario je i nerentabilan, jer se upotrebljavaju ferali (svijetla) koji, koliko su i korisni za ribolov, nanose više štete životu divljih ptica. Taj način, kao i lov ostvarama, trebalo bi zabraniti, jer se mnogo ribe unakazi i na taj način onesposobi za život. Potrebno je poučavati i ubjedi-

glo bi se dosta li perja i prika. A poznato kontistar posao vliju ribu.

popularisanje astrvskih ribljinim Zadruga- iinstvene uslo- njacima mogle ke, a osim to- bnjaka služile i kultura i lič- ruge.

h terena ri- Hutovo Blato, ešumnjivo od- rodukciji ribe. nisije, koja je lazi da bi se ogle postići u godišnje. No i Blatu ostva- zeće republič- ili možda čak dobro. To bi bilo ne samo divljači, žaba ovki i sadnjom

svrhu potreb- me a između oko toga da opadao iz go- i dviju brama, na rijeci Kru-

avanja ribe u je i nerenta- ju ferali (svi- rismi za ribo- votu divljih lov ostvama, te mnogo ribe mesostobi za- vati i ubjedi-

yati tamošnje ribare kako bi svoj lov orijentisali na modernije načine: mrežama, vrškama i udicama.

Ostale otvorene mizinske vode, mada se koriste u priličnoj mjeri, ne daju onih rezultata kakvih bi bilo kraj dobro organiziranog rada. (Rade oblasna ribarska preduzeća i ribari samci). Za ovu godinu plan ulova ribe na Savi, Drini, Bosni, Ukrini, Vrbasu Umi i Sami iznosi nešto oko 20 vagona, što je u odnosu na površine veoma nezmatno. No, ubuduće ne će ni ove količine moći biti ostvarene, ako se ne omogući dobivanje potrebnog ribolovnog pribora, u prvom redu motornih čamaca i barki, pa mreža, katrana i raznog sitnog materijala.

Ribari iz Brezova Polja, bez motornih čamaca, moraju u potjeri za ribom verslati čak do Rače i natrag do Brčkog, pa kadšto otkazuju i poslušnost zbog premorenosti, jer su na radu po nedjelju dana. Kad bi preduzeće imalo motorne čamce sve bi to bilo olakšano, a uštedjelo bi se i mnogo radnog vremena. Motornim čamcima bi i roba bila brže prevažana, i ne bi se riba toliko kvarila, kao danas.

I za same ribare trebalo bi se pobrinuti da im se zaštiti zdravlje. Trebalo bi im dati gumirana odijela, klišne kabanice i gumene čizme. Onda bi ribari i u najlošije vrijeme mogli obavljati

svoj posao, pa bi se tako omogućio i veći ulov ribe.

Radi što bolje koordinacije rada Ob- lasnih ribarskih preduzeća u Brčkom i Bosanskoj Gradiški, te Državnog preduzeća Samičana i budućeg preduzeća u Hutovom Blatu, potrebno je osnovati Glavnu direkciju za slatkvodno i mor- sko ribarstvo, koja bi imala zadatku da vodi opštu brigu za ribarstvo u NRBiH. (Objedinjavanje rada svih preduzeća, instruktora, osiguranje materijala, sklapanje ugovora, podizanje novih ribnja- ka, nasadivanje, čuvanje itd.)

Uz slatkvodno ribarstvo postoji u BiH velika mogućnost korištenja ribolova na Jadranu, na zaljevu Neum-Klek, gdje postoji ribarska zadruga, koja pro- sječno godišnje ulovi 2 vagona ribe. Zadruga rašpolaze samo sa tri čamca (leuta) od 1000—2500 kg nosivosti i veoma malo prikladnih mreža, a osim toga ima 6 Petromax lampi od 800—1500 svijeća. U Zadruzi ima 14 članova. To su ribari; okolni seljaci; talkvi seljaci veoma siromašni obradivom zemljom, rado prihvataju novu zaradu). I u današnjem stanju bilo bi mogućno da Zadruga poraste i na 50 ljudi. Nabavkom motornog broda nosivosti 1—1 i $\frac{1}{2}$ vagona i jačine motora 30 Ks, te jakih petromax-lampi od 2000 i više svijeća, dovoljnog broja plivarica i tu-

KOTARSKO UGOSTITELJSKO PODUZEĆE

»S L J E M E«

ZAGREB — GAJEVA ULICA BROJ 17

PODUZEĆE NARODNOG ODBORA
KOTARA ZAGREB ZA VOĐENJE
UGOSTITELJSKIH OBJEKATA

BROJ TEKUĆEG RAČUNA 414-7620016 — NARODNA BANKA
BROJ TELEFONA: 36-729

„Vinopromet“

VLAŠKA UL. 70a — Z A G R E B — VLAŠKA UL. 70a

PODUZEĆE VRŠI PROMET
VINOM, RAKLIJOM, ŽESTOKIM
I BEZALKOHOLNIM PIĆEM

BROJ TEKUĆEG RAČUNA 402-701536 — NARODNA BANKA
BROJEVI TELEFONA: 36-305, 36-417, 39-416

»ANTILOP«

**PODUZEĆE ZA PROIZVODNJU KOŽNE GALANTERIJE
RATNIH VOJNIH INVALIDA
ZAGREB — TRG ŽRTAVA FAŠIZMA BROJ 1**

BAVI SE IZRADBOM SVIH VRSTI KOŽNE
GALANTERIJE KAO I LOVAČKOG PRI-
BORA I RUKAVICA — NASTOJIMO DA
SVOJIM RADOM DAJEMO TRŽIŠTU ŠTO
BOLJU KVALITETNU ROBU

BROJ TEKUĆEG RAČUNA 402-503001 — NARODNA BANKA
BROJEVI TELEFONA: 28-844, 37-907

aoškovki (mreža), mogao bi se postići ulov od 20 i više vagona ribe. Ribari Neum-Kleka mogu lovit na cijeloj našoj obali i nisu vezani samo za zaljev. Potrebno je zato pojačati postojeću zadrugu ili ju uključiti u preduzeće koje treba stvoriti na Hutovom blatu.

Iz ovog referata izlazi da bi se u 1950 godini proizvodnja ribe mogla povećati za oko 30 vagona:

1. Dobro postavljenom organizacijom
2. Nabavkom potrebnog materijala za ribolov.
3. Obezbjedjenjem ribara zaštitnim odijelima i
4. Dovršenjem ribnjaka »Bardaće«.

U budućnosti proizvodnja ribe mogla bi se udeseterostručiti:

1. Podizanjem nešta umjetnih ribnjaka na zadnjugama i državnom zemljistu,
2. Modernijim alatima na otvorenim vodama,
3. Izgradnjom poluribnjaka na Huto-vom Blatu,
4. Razgranjenjem ribarenja na Jadranu.

Mirko Glavanić

(Op. ur.: Ovaj članak prenosimo, u izviku, iz »Ribarskog lista«, Sarajevo.)

O RIBARSKOM GOSPODARSTVU BOHINJSKOG JEZERA

Često se sa sumnjom prilazi regulisanju potrebnih mjeru u jednom jezeru u svrhu unapređenja ribarske proizvodnje toga jezera. To je stoga, što je istvarno dosta teško regulirati sve procese u jezeru, to više, kad se čini usporedba sa ribnjakom, kojim čovjek upravlja kako hoće i tako lakše ovlada njime.

Međutim, danas u savremenom ribarskom gospodarstvu nastoji čovjek da iz najmanje produktivne vode i teško pristupačne iiskorištavanju stvoriti produktivniji izvor riblje proizvodnje. Podozimaju se već i gnojenja pojedinih dijelova mora, a onda je to lakiše pristupiti potrebnim mjerama u jednom jezeru, koje je manje površine.

Naravno, prije nego pristupimo tim mjerama, moramo poznavati procese, koji vladaju u jezeru; a isto tako i njihov utjecaj na samu riblju proizvodnju; drugim riječima: moramo upoznati produkciju snagu jezera.

U tu svrhu poduzeta su i istraživanja na Bohinjskom jezeru. Konačni rezul-

tati ne mogu se još dati, no ipak se već može pristupiti rješavanju problema, koji smetaju jačem razvoju ribarskog gospodarstva na Bohinjskom jezeru.

Bohinjsko jezero nalazi se u NR Sloveniji na podnožju Julijskih Alpa, nadmorske visine od 526 m.

Jezero ima oko 350 ha površine, duljine 4,5 km i najveće širine od 1000 m. Obljuka je manje više ovalnog u smjeru istok-zapad. Sa zapadne strane utiče u jezero Savica, koja kao Savica Bohinjska izlazi iz jezera na istočnoj strani.

Obale jezera su dosta strme i dijeli kamenite, naročito sjeverna i južna od kojih je južna manje strma od sjeverne i više obraštena šumom bukve i smreke.

Voda je plavo-zelenkaste boje, dosta velike prozirnosti ljeti (11,58—14,80 m), a manje zimi (4,51—5,19 m na početku decembra). Voda Bohinjskog jezera ljeti se dosta zagrijava na površini i plićim mjestima, te dosegne i temperaturu od 25°C, dok se zimi ma-